

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 377/2016
26.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђ.Г., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.Г., адвоката В.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр. 1113/13 од 21.04.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр. 299/15 од 25.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр. 1113/13 од 21.04.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр. 299/15 од 25.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К бр. 1113/13 од 21.04.2015. године, окривљени Ђ.Г., оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од три године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом према окривљеном Ђ.Г. изречена је мера безбедности трајног одузимања предмета и то једне ручне дизалице са ПМВ црне боје, немачке производње каталожног броја ..., а према потврди о привремено одузетим предметима ПС Стара Пазова Ку-458/08 од 07.09.2008. године, док је применом члана 258. став 4. ЗКП, оштећени Д.Г. са имовинско правним захтевом упућен на парницу и одређено да ће се на основу члана 262. став 2. ЗКП о трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр. 299/15 од 25.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ђ.Г. и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр. 1113/13 од 21.04.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ђ.Г., адвокат В.Ђ., због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 1. ЗКП јер дело за које је оптужен није кривично дело пошто је извршено у нужној одбрани.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.Г. је неоснован.

Бранилац окривљеног Ђ.Г. у захтеву наводи да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани, те да дело за које је оглашен кривим није кривично дело. У захтеву бранилац окривљеног Ђ.Г. наводи да је критичном приликом окривљени одбијао истовремени противправни напад оштећеног Д.Г. који је био усмерен на брата окривљеног –Р.Г. и да томе у прилог говори чињеница да је против оштећеног Д.Г. било донето решење о спровођењу истраге због кривичног дела угрожавања опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. КЗ извршеног на штету брата окривљеног, који кривично гоњење је одложено, као и да је, између осталих, против оштећеног Д.Г. правноснажно окончан прекршајни поступак у коме је оглашен кривим због прекршаја из члана 6. став 3. ЗЈРМ, а везано за предметни догађај.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Ђ.Г. истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да критичном приликом окривљени Ђ.Г. није поступао у нужној одбрани, а које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**